

Γιώργος Ιωάννου, Να'σαι καλά , δάσκαλε!

Θεματικά κέντρα του κειμένου

- Παράδοση - Λαϊκός πολιτισμός
- Εκπαίδευση- τρόποι διδασκαλίας (μοντέλα)
- Κοινωνικός περίγυρος

Α) Λαϊκός πολιτισμός: (2^η παράγραφος του κειμένου) φορεσιές, έθιμα, συνήθειες, τραγούδια, παραμύθια, ανέκδοτα, συνήθειες, ονομασίες, θρύλοι, όλα τα πατροπαράδοτα.

Η αξία της παράδοσης: φαίνεται μέσα από όλο το κείμενο ότι

- ❖ Μας συνδέει με το παρελθόν μας
- ❖ Είναι μια πηγή γνώσης και απόλαυσης
- ❖ Ανανεώνει τις σχέσεις των νέων με τις παλιότερες γενιές
- ❖ Μας βοηθάει στην αυτογνωσία μας (ποιοι είμαστε)

Γίνεται αναφορά στην **επιστήμη της Λαογραφίας** (Ν. Πολίτης και αναφέρονται μέθοδοι εύρεσης υλικού π.χ. από τις ζωντανές πηγές)

Β) Μοντέλα διδασκαλίας: διαφέρουν ως προς τις μεθόδους, τη συμπεριφορά των δασκάλων, τις σχέσεις που αναπτύσσονται μεταξύ δάσκαλου- μαθητών, την απήχηση στους μαθητές και στην κοινωνία.

Το παραδοσιακό στηρίζεται στην αυστηρότητα(φωνές , μαλώματα, κατάλογος), την αποστήθιση, ψυχρή παράδοση της γνώσης, δεν αναδεικνύει τον τοπικό πολιτισμό.

Το σύγχρονο είναι μαθητοκεντρικό και στηρίζεται στην αναγνώριση της αξίας του μαθητή. Έχει διακριτικότητα, εφαρμόζει ζωντανές βιωματικές μεθόδους (οπτικοακουστικά μέσα), εξυψώνει τον τοπικό πολιτισμό που αποτελεί βάση του σύγχρονου Έλληνα.

Προβάλλεται και ένα πρότυπο δασκάλου: δημοκρατικός, πρόσχαρος, οικείος, σοβαρός, καταδεκτικός , ζωντανός, αξιαγάπητος ,δραστήριος, πολυπράγμων, ερευνητικός, σύγχρονος, προσιτός.

Αναφέρονται οι αντιδράσεις μαθητών: επιφυλακτικοί , ανοιχτοί και αναγνωρίζουν την αξία του δασκάλου.

Γ) Ο ρόλος του δασκάλου μέσα στο κοινωνικό περιβάλλον είναι σημαντικός. Σέβεται τους χωριανούς , φέρεται οικεία και όχι απόμακρα και καλλιεργεί την αλληλοεκτίμηση.

Ο κοινωνικός περίγυρος διαμορφώνει στάσεις απέναντι στην παράδοση. Η παρεξηγημένη αντιμετώπιση του λαϊκού πολιτισμού απομάκρυνε τα παιδιά από αυτόν και η τάση εκσυγχρονισμού (ντισκοτέκ) δημιούργησε λανθασμένες απόψεις για την αξία του.

Από την άλλη, τα παιδιά του σύγχρονου αστικού περιβάλλοντος (απομακρυσμένα από ζωντανές πηγές- μαρτυρίες της παράδοσης) δεν έχουν ρίζες και ικανότητα αναγνώρισής της. Στερούνται την απόλαυσή της και τη χαρά της σύνδεσης μαζί της.

Δ) Λογοτεχνική αξία κειμένου

- Αυτοβιογραφικά στοιχεία
- Αφηγηματικοί τρόποι: αφήγηση/διήγηση, ζωντανός διάλογος, σχολιασμός/ εμπάθυνση του συγγραφέα- αφηγητή, προβληματισμός - στοχαστική διάθεση (στο τέλος)
- Γλώσσα :δημοτική , εύκολη ροή του λόγου
- Ύφος: σοβαρό αλλά και σε κάποια σημεία μελαγχολικό όταν σχολιάζει την αρνητική στάση της σύγχρονης πολιτείας προς τον λαϊκό πολιτισμό.